

Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Германия) — Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau

(Дело C-382/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Корпоративен данък — Правна уредба на държава членка — Определяне на облагаемия доход на дружествата — Предимство, предоставено безвъзмездно от местно дружество на чуждестранно дружество, с което е в отношение на взаимозависимост — Корижиране на облагаемите доходи на местното дружество — Некорижиране на облагаемите доходи в случаите, когато същото предимство е предоставено от едно местно дружество на друго местно дружество, с което е в такова отношение — Ограничение на свободата на установяване — Обосноваване)

(2018/C 259/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hornbach-Baumarkt-AG

Ответник: Finanzamt Landau

Диспозитив

Член 43 ЕО (понастоящем член 49 ДФЕС), във връзка с член 48 ЕО (понастоящем член 54 ДФЕС), трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, по силата на която доходите — на местно за една държава членка дружество, предоставило на установено в друга държава членка дружество, с което е в отношение на взаимозависимост, предимства при условия, различни от тези, които независими едно от друго трети лица биха договорили при същите или сходни обстоятелства — трябва да бъдат изчислени, все едно че са били получени при условия, договорени между такива независими трети лица, и подлежат на корижиране, докато облагаемите доходи няма да подлежат на такова корижиране, ако същите предимства са предоставени от едно местно дружество на друго местно дружество, с което е в отношение на взаимозависимост. Националната юрисдикция следва все пак да провери дали разглежданата правна уредба предоставя възможност на местното данъчнозадължено лице да докаже, че условията са договорени поради търговски съображения, произтичащи от положението му на съдружник в чуждестранното дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 343, 19.9.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 май 2018 г. (преюдициално запитване от Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Белгия) — Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW и др./Vlaams Gewest

(Дело C-426/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Осигуряване на хуманно отношение към животните при утърпяване — Специфични методи на клане, установени от религиозните обреди — Мюсюлмански празник на жертвоприношението — Регламент (ЕО) № 1099/2009 — Член 2, буква к) — Член 4, параграф 4 — Задължение за обредно клане без зашеметяване в кланици, отговарящи на условията от Регламент (ЕО) № 853/2004 — Валидност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 10 — Свобода на религия — Член 13 ДФЕС — Зачитане на съществуващите национални практики по въпросите, свързани с религиозните обреди)

(2018/C 259/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Страни в главното производство

Ищци: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaïbi El Hassan

Ответник: Vlaams Gewest

в присъствието на: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Диспозитив

При разглеждането на преюдициалния въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 4, параграф 4 във връзка с член 2, буква κ) от Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година относно защитата на животните по време на утърпяване от гледна точка на член 10 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 13 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Zsolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt

(Дело C-483/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 7, параграф 1 — Договори за заем в чуждестранна валута — Национална правна уредба, предвиждаща специфични процесуални изисквания за оспорване на неравноправния характер — Принцип на равностойност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективна съдебна защита)

(2018/C 259/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Ищци: Zsolt Sziber

Ответник: ERSTE Bank Hungary Zrt

в присъствието на: Mónika Szeder

Диспозитив

1) Член 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска национална правна уредба, която предвижда специфични процесуални изисквания като приложените в главното производство по отношение на искове, предявявани от потребители, които са сключили договори за заем в чуждестранна валута, съдържащи клауза, която предвижда прилагането на различни обменни курсове при отпускането и при погасяването на заема и/или клауза, която дава възможност за едностранно изменение на договора, позволяваща на заемодателя да увеличава лихвите, разходите и комисионите, стига признаването на клаузите на такъв договор за неравноправни да позволява да се възстанови правното и фактическото положение на потребителя такова, каквото то би било при липсата на тези неравноправни клаузи.